

Sygn. akt III CSK 85/06

POSTANOWIENIE

Dnia 3 kwietnia 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z wniosku J. K.

przy uczestnictwie T. K.

o rozgraniczenie,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 3 kwietnia 2006 r.,

na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy

od postanowienia Sądu Okręgowego w Z.

z dnia 16 listopada 2005 r.,

odrzuca skargę kasacyjną.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 16 listopada 2005 r. Sąd Okręgowy w Z. oddalił apelację wnioskodawcy J. K. wniesioną od postanowienia Sądu Rejonowego w B. z dnia 8 sierpnia 2005 r.

Postanowienia Sądu Okręgowego i Rejonowego wnioskodawca zaskarżył skargą kasacyjną.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁴ § 1 k.p.c., skarga kasacyjna – obok oznaczenia zaskarżonego orzeczenia wraz ze wskazaniem zakresu zaskarżenia, podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienia, wniosku o uchylenie lub uchylenie i zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu żądanego uchylenia lub zmiany – powinna zawierać, jako jeden z elementów konstrukcyjnych, wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i jego uzasadnienie.

Sąd Najwyższy wielokrotnie wyjaśniał, że brak okoliczności uzasadniających przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jest tzw. brakiem istotnym, nienaprawialnym w trybie właściwym dla usuwania braków formalnych, zatem skarga kasacyjna dotknięta tym brakiem podlega odrzuceniu *a limine* (postanowienie z dnia 4 lutego 2000r., II CZ 178/99, OSNC 2000, nr 7-8, poz. 147, uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 30 kwietnia 1938 r., C III 319/37, Zb. Urz. 1938, poz. 303, postanowienie z dnia 16 października 1997 r., II CKN 404/97, OSNC 1998, nr 4, poz. 59 lub postanowienie z dnia 21 marca 2000 r., II CKN 711/00, OSNC 2000, nr 7-8, poz. 151).

Należy podkreślić, że uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie może polegać – jak to uczynił wnioskodawca – na opisanu stanu faktycznego sprawy oraz przebiegu procesu, ale powinno odnosić się do przesłanek art. 398⁹ § 1 k.p.c. Skarżący powinien zatem wskazać jako okoliczności uzasadniające wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne i uzasadnić dlaczego jest ono istotne, albo że istnieje

potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów i wskazać przepisy wymagające wykładni Sądu Najwyższego i na czym polegają związane z tym poważne wątpliwości lub przedstawić rozbieżności występujące w orzecznictwie sądów, albo że zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona, przy czym należy to wykazać (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, OSNC 2002, nr 12, poz. 151, z dnia 10 maja 2001, II CZ 35/01, Biul. SN 2001, nr 6, s. 11 oraz z dnia 22 marca 2001 r., V CZ 131/00, OSNC 2001, nr 10, poz. 156).

Tymczasem skarżący w skardze nie powołał się na żadną z ww. przesłanek, ograniczając się jedynie do lakonicznego opisu przebiegu postępowania, co w oczywisty sposób nie może stanowić spełnienia wymagania przewidzianego art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c.

Z tych względów skargę kasacyjną należało odrzucić jako niedopuszczalną (art. 398⁶ § 2 k.p.c. w zw. z art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c.).